

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

Αρ. Πρωτ.: 713

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 7^η Δεκεμβρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(ὕπ' ἀριθμ. 5)

Πρός

Τόν Ἱερό Κλῆρο,

Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες

καί τόν φιλόχριστο Λαό τῆς καθ' Ἡμᾶς Θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἀδελφοί καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τήν ὥρα τούτη τή μεγάλη ζοῦμε τήν Ἅγια Νύχτα τή Χριστουγεννιάτικη.
Νύχτα θαυμάτων. Νύχτα συνταιριάσματος Γῆς καί Οὐρανοῦ. Νύχτα, πού γιά ὅσους

τή βιώνουν είναι γεννήτρα χάριτος κι αγάπης! Νύχτα, μυσταγωγική λειτουργία, δείγμα κι έργο λατρείας τῶν οὐρανῶν στά ἐπίγεια. Νύχτα πού νοιώθεις μιά πολύτιμη παρόρμηση νά τρέξης προσκυνητής στή Φάτνη, νά σκύψης, γιά νά περάσης τό κατώφλι τῆς Βηθλέμ μακριά ἀπό ὀρθολογιστικά σχήματα, μακριά ἀπό τά “φῶτα” τοῦ κόσμου, νά ζήσης τήν ἀκάθεκτη ὀρμή τοῦ οὐρανοῦ, πού ἀδειάζει ἀπ’ τόν πόνο γιά τήν πτώση, ἀπ’ τή λαχτάρα γιά τή λύτρωση τῶν βροτῶν. Νύχτα, πού κράζει γοερά: **ἡ λαχτάρα κι ἡ νοσταλγία γιά τή λύτρωση ἀδειασε τόν οὐρανό...**

Κάθε τέτοια νύχτα Χριστουγεννιάτικη προβάλλει, ἀνατέλει ἡ καρδιακή πρόθεση τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, νά μιλάη ἡ ψυχή, νά γεννᾷ τήν κατάνυξη, νά διαλέγεται μέ τόν Πλάστη, νά μιλοῦν τότε τά δάκρυα κι ἡ γῆ ν’ ἀφουγκράζεται τή φωνή τῆς αἰωνιότητος, τή μελωδία τῶν ἀγγέλων, τίς στιγμές τῆς θεανθρώπινης μυσταγωγίας πού ἐγκυμονεῖ καί προσφέρει τό ἐπίγειο λίκνο ἐνός Θεοῦ πού θέλει καί ξέρει νά μοιράζεται τίς στιγμές τοῦ Κόσμου...

Γιορτάζουμε ὅλοι τά Χριστούγεννα, γιατί πανηγυρίζουμε τή δική μας ἀναγέννηση σέ μιά καινούργια γῆ, γιατί ὁ Θεός, πού στή ζωή τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, παίρνει ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή μας, ἀτομική καί κοινωνική, καί καθαγιάζει ὄχι μόνο τόν καθένα μας χωριστά, ἀλλά καί τίς σχέσεις μας μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους καί τήν ἀνθρωπότητα στό σύνολό της. Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου σημαίνει ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς παιδιά τοῦ Θεοῦ χαρισματικά. Αὐτή ἡ στάση τοῦ οὐρανοῦ δίνει νόημα στό παρελθόν καί προξενεῖ τή μοναδική ἐλπίδα γιά τό μέλλον τοῦ ἀνθρώπου.

Βιώνοντας τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα τό νοιώθουμε· σάν οἱ καμπάνες καί τ’ ἀστέρι τῶν Χριστουγέννων καλοῦν ὅλους μας νά συμμετάσχουμε στό θαῦμα, τότε μόνο, ἀπ’ αὐτή τή σκοπιά καί μόνο, μποροῦμε νά κρίνουμε, μποροῦμε νά παρακολουθοῦμε, μποροῦμε νά κατανοοῦμε τήν παγκόσμια ἀδαμιαία ἱστορία· στό πρόσωπο δέ τοῦ Λόγου, τοῦ νεογέννητου Θεοῦ μποροῦμε νά ψηλαφήσουμε, μᾶλλον δέ νά ἀναγνωρίσουμε ὄχι μόνο τόν Βασιλέα, τήν ἀποκατάσταση, δηλαδή, τῆς κυριαρχίας τοῦ Θεοῦ πάνω στόν διωγμένο κι ἀποστάτη ἄνθρωπο, ἀλλά καί τόν Ἱερέα, τόν μεσίτη, κατά τόν θεῖο Παῦλο, μιᾶς Κοινωνίας μεταξύ τοῦ ἀδύναμου κι ἀσθενικοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πανάγαθου καί παντοδύναμου Θεοῦ. Ἡ γέννηση τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Λόγου Του, κάνει χειροπιαστή τή δημιουργία μιᾶς νέας ἀνθρωπότητας, μιᾶς νέας δυνατότητας καλύτερα θά λέγαμε, πού τό ἰδιαίτερο καί κύριο χαρακτηριστικό της δέν εἶναι μιά βιολογική ἢ σαρκική συγγένεια, ἀλλά πνευματική “ἐκ Θεοῦ” συγγένεια, ἡ θεία ἀδελφοσύνη, σάν ἀνατολή ἀπό τό

πρόσωπο του Ἐμμανουήλ. Αυτό τό “ἐκ Θεοῦ” φανερώνει, ὅτι ὀλόκληρη ἡ διαδικασία τῆς σωτηρίας του ἀνθρώπου, ἡ κατά Χριστόν, δηλαδή, Οἰκονομία, ἀπ’ τή σύλληψη μέχρι τήν Ἀνάληψη του Ἰησοῦ ἔγινε μέ πρωτοβουλία του Θεοῦ, μέ βάση τό “σεσιγημένο” καί νοικοκυρεμένο σχέδιο του Δημιουργοῦ. Ἄν ἐπρόκειτο νά περιμένουμε ἀπό ἀνθρώπινους παράγοντες νά μπῆ μπρός αὐτή ἡ διαδικασία, ὁ Χριστός δέν θά ἴρχοταν ποτέ καί τό ἔργο τῆς λύτρωσης δέν θά ἴπαιρνε ποτέ σάρκα καί ὅστᾳ. Νά τί θά πῆ ὅτι ὁ Θεός δέν ὑποτάσσεται στά γεγονότα, ἀλλά τά γεγονότα ὑποτάσσονται στόν Θεό τελικά καί ὑποκλίνονται στό θέλημά Του!

Ἡ νύχτα καί τό “ξένον μυστήριον” τῶν Χριστουγέννων μᾶς δίνει τό μέτρο, γιά νά βιώσουμε τήν ἀλήθεια: ὅτι τόν Ἰησοῦ δέν μᾶς τόν ἔφερε στή γῆ ἡ “σάρκα”, κάποια σάρκα ἢ ἄνθρωπος ἢ ὁ κόσμος ἢ ἡ λογική κάποιας φιλοσοφούσης διάνοιας. Γιατί ὁ Κόσμος ἢ ἡ σάρκα δέν κάνουν, ἢ καλύτερα, δέν ἀποτολμοῦν ποτέ τέτοιες κινήσεις. Τό ἄλμα τῆς σωτηρίας, τό ἄδειασμα του οὐρανοῦ τό ἔκανε ὁ Θεός. Μόνο ὁ Θεός κάνει ὅλες τίς μεγάλες κινήσεις, πού ἔχουν στόχο κι ἀντικείμενο τόν ἄνθρωπο καί τή σωτηρία του. Τό πῶς μεγάλο κίνημα τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἦταν ἡ ἐνσάρκωση του Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς. Κι ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἀποκάλυψε, ὅτι ὁ Θεός Πατέρας ἐξακολουθεῖ νά κρατᾷ τήν πρωτοβουλία ὅλων τῶν κινήσεων τῆς ζωῆς καί τῆς ἱστορίας. Νά γιατί ὁ Παῦλος ὑπογραμμίζει τό γεγονός λέγοντας: «Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ» (Γαλ. δ’ 4).

Κατά τή νύχτα τῆ Χριστουγεννιάτικη «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» (Ἰω. α’ 14). Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί μεγαλύτερη χαρμόσυνη ἀγγελία· ὀλόκληρο τό Εὐαγγέλιο του οὐρανοῦ καί τῆς γῆς ἀποτελεῖται ἀπ’ αὐτές τίς τέσσερες λέξεις: «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». Ἐξω ἀπ’ αὐτό καί χωρίς αὐτό «**Εὐ-αγγελισμός**» δέν ὑπάρχει γιά τόν ἄνθρωπο ...

Γιορτάζοντας τά Χριστούγεννα ὁμολογοῦμε καί δοξάζουμε οὐσιαστικά τό μοναδικό ἀληθινό νόημα καί τόν λόγο τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως, του ἀνθρώπινου πνεύματος, τῆς σκέψεως, τῆς ἀνθρώπινης αἰσθήσεως καί ζωῆς. Στή Γέννηση του Χριστοῦ μᾶς δόθηκε ἡ ἀποκάλυψη καί τό νόημα του μυστηρίου του ἀνθρώπου καί του μυστηρίου «*οὐρανοῦ καί γῆς*». Γι’ αὐτό μᾶς εἶναι ἀγαπητός ὁ ἄνθρωπος: γιατί ἀνήκει στόν Θεό Λόγο. Γι’ αὐτό μᾶς εἶναι ἀγαπητή καί ἡ ψυχὴ του ἀνθρώπου, γιατί ἀνήκει στόν Θεό Λόγο. Καί ἡ σκέψη του ἀνθρώπου μᾶς εἶναι ἀγαπητή, γιατί ἀνήκει στόν Θεό Λόγο. Καί ἡ αἴσθησις καί ἡ ζωὴ του ἀνθρώπου κατά τόν ἴδιο τρόπο, γιατί εἶναι του Λόγου. Μᾶς εἶναι ἀγαπητός κι ὁ κόσμος ἀκόμη καί ὁ οὐρανός, γιατί κι αὐτοί εἶναι του Λόγου. Μέ τή γέννηση του Χριστοῦ, γεννήθηκε στόν Κόσμο ὅλος ὁ Θεός, ὅλη ἡ Ἀλήθεια του Θεοῦ, ὅλη ἡ Δικαιοσύνη του Θεοῦ,

ὅλη Του ἡ Ἀγάπη, ὅλο τό Ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό, ἀγαπητοί μου, ὅλοι ὅσοι πεινοῦν καί διψοῦν τόν Θεό καί τή Δικαιοσύνη Του, μέσα ἀπό πνευματική ἔξαρση καί τήν ἄπειρη χαρά τους, χαιρετίζουν ὅλα τά ὄντα, ὅλη τήν Κτίση, μά καί τόν Οὐρανό, πού ἄδειασε καί πορεύεται στή γῆ μέ τόν Χριστουγεννιάτικο Χαιρετισμό: «*Χριστός ἐτέχθη*»! Ἐνῶ ἀπ' τά Χριστονοσταλγικά βάθη τῶν ὄντων, τοῦ ἀνθρώπου, τῆς κτίσεως ὀλάκερης ἀντηχεῖ συγκινητικά ἡ ἀπάντηση: «*Ἀληθῶς ἐτέχθη*»!

Μέ χριστουγεννιάτικες πατρικές εὐχές καί εὐλογίες

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2014

Ὁ Ἐπίσκοπος καί πνευματικός σας πατέρας

† Γερισσοῦ *Δεσφίνης*

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Σημείωσις: Νά ἀναγνωσθῆ ἐπ' Ἐκκλησίαις κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων, μετά τό Κοινωνικόν.